

[Ninn-Hansen.]

folketinget og befolkningen, er klar over, at regeringen ikke vil affinde sig med, at nogen her i landet prøver på at hindre, at folk udfører deres arbejde på den måde, de ønsker det, og med de rettigheder, som enhver samfundsborger har til at virke her i landet i sin beskæftigelse.

Vi er overbevist om, at regeringen vil påtage sig denne opgave. Det må jo være meningen med, at regeringen sidste år i juni måned og i forbindelse med andre sager, vi har behandlet her i tinget, sammen med et stort flertal tilkendegav, at man ville opretholde alle nødvendige ordensforskrifter. Det er nu engang regeringens ikke altid behagelige opgave, og det er det konservative folkepartis håb, at statsministeren i dag i sit svar klart og tydeligt kan tilkendegive, hvad regeringen vil på disse områder.

Der er navnlig to steder, hvor vi er stødt på disse angreb på friheden til at virke her i landet. Det er for det første i forbindelse med dagspressen og i særlig grad Berlingske Tidende.

Vi har, efter at denne forespørgsel blev anmeldt, haft en debat her i tinget om forholdene på Berlingske Tidende. Der blev dengang vedtaget en meget klar dagsorden. Jeg er overbevist om, men vil gerne have det bekræftet, at denne dagsorden vil medføre, at regeringen den dag, hvor Berlingske Tidende udgiver et blad på ny, vil sikre, at dette blad ikke møder nogen hindringer på vejen, når det skal udbredes, sådan som det selvfølgelig er meningen at en avis skal.

Dette ting kan træffe bestemmelser af denne art. Vi kan ikke træffe bestemmelser om, at et dagblad skal udgives. Vi bør selvfølgelig heller ikke på noget tidspunkt tænke på det modsatte: at opfordre til, at et blad ikke udkommer. Jeg håber, at statsministeren her i dag kan bekræfte, at ingen har haft tanker i den retning, og yderligere kan bekræfte, at hvis Berlingske Tidendes ledelse bestemmer, at den udgiver et blad, så vil man helt igennem opfylde den dagsorden, der er vedtaget, således at der er sikkerhed for bladets udbredelse.

Dertil kommer, at jeg gerne vil sige på den konservative folketingsgruppes vegne — jeg håber også, at andre vil sige det — at vi i denne situation, hvor et blad har været standset i snart 4 måneder, må opfordre Berlingske Tidende til at udsende sin avis under de forhold, den

nu kan fremstilles under. Vi tror, det er vigtigt, en opgave for dette gamle dagbladshus, at det netop i denne situation siger, at det vil bryde alle hindringer for, at man kan få ytringsfrihed, meningsbrydninger til at ske, her i landet.

Endelig håber jeg, at statsministeren kan fremkomme med bemærkninger om den situation på universiteter og højere læreanstalter, hvor vi har set en række unge udføre en i allerhøjeste grad ukammeratlig optræden over for dem, der ønsker at virke. Det er på tide, at dette nu brydes. Tålmodighed har der været fra mange sider. Jeg skal ikke her i mit oplæg diskutere berettigelsen af denne, men det må være sådan, at de, der ønsker at virke på vore højere læreanstalter, nu kan komme til det, og jeg håber, at regeringen erkender sit ansvar herfor.

Statsministeren (Anker Jørgensen):

Den forespørgsel, som er rettet til mig, lyder:

»Hvilke planer har regeringen om at sikre en hurtig og effektiv bekæmpelse af enhver form for ulovlig blokade?«

Der kan efter min mening ikke her i folketinget herske tvivl om, hvilken holdning regeringen har til ulovlige blokader. Jeg har gentagne gange både i tinget og andre steder klart givet udtryk for, at sådanne blokader ikke kan accepteres, og at de vil blive brudt, hvor og når de finder sted.

Vi kan ikke fravige det princip, og det er absolut også rigtigt at understrege det ved denne lejlighed. Man har ikke lov til at hindre, at personer færdes, hvor de har lovligt ærinde, eller til at hindre lovlige transporter af gods til eller fra en virksomhed.

Men der er også et andet hensyn, jeg gerne vil trække frem i denne forbindelse. Vi har jo her i landet opbygget en række institutioner i form af love, aftaler, voldgifts- og mæglingsinstanser, som har til opgave at træde til, hvis der på arbejdsmarkedet opstår konflikter af kollektiv karakter. Det er regeringens opfattelse, at vi må værne om disse institutioner, som gennem en meget lang årrække har vist sig velegnede til at løse arbejdsmarkedets mangeartede og ofte meget vanskelige problemer på en saglig og på en værdig måde. Det har, mener jeg, været til uvurderlig gavn både for arbejdsgiverne og for lønmodtagerne, at vi på denne måde har fået lagt vort arbejdsmarkeds-system i rimelige og faste rammer.